

ΚΗΡΥΓΜΑ
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΑΛΕΞΙΟΥ

«Ὁ φωτί σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως διό βοῶμέν σοι Ἐϋσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν»
(Τροπάριον τοῦ Ὕμνου)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Πανηγυρίζουμε σήμερα μία ἀπό τίς **σημαντικότερες Δεσποτικές ἐορτές**. Σύμφωνα μέ τή διήγηση τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, ὁ Κύριος παρέλαβε **τρεῖς ἀπό τοὺς Μαθητές, τόν Πέτρον, τόν Ἰάκωβον καί τόν Ἰωάννην**, καί ἀνέβη **στό ὄρος Θαβώρ** γιά **νά προσευχηθεῖ**. Ἐκεῖ μετεμορφώθη ἐνώπιόν τους. **Τό Πρόσωπόν Του ἄστραψε ὅπως ὁ ἥλιος καί τά ἱμάτιά Του ἔγιναν λευκά** ὡς τό φῶς. Τότε ἐμφανίσθησαν μαζί Του δύο μεγάλες προσωπικότητες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, **ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἥλιος**, ὡς **συνομιλητές Του**. Ὁ Μωϋσῆς μιλοῦσε γιά τήν προτύπωση τοῦ Πάθους τοῦ Χριστοῦ, μέσα ἀπό τά πολλά γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐνῶ ὁ Ἥλιος γιά τήν Ἀνάστασή Του.

Ἐκεῖ **ἐπανελήφθη ἡ σκηνή τῆς Βαπτίσεως** ἡ ἐμφάνιση καί ἀποκάλυψη τῆς **Ἀγίας Τριάδος**. Ὁ Χριστός ἔλαμψε ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν καί τοὺς φανέρωσε τή δόξα τῆς Θεότητός του. **Ὁ Πατήρ ἐπιβεβαίωσε ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Υἱός Του ὁ ἀγαπητός, καί τό Ἅγιον Πνεῦμα ὡς νεφέλη ἐπισκίασε τόν ἱερό χῶρο**. Μᾶς λέγει ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας; «**Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καί τό Ἅγιον Πνεῦμα**». Καί προσθέτει **ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς**: «**Ἐκείνη ἀκριβῶς τῇ στιγμή οἱ αὐτόπτες καί αὐτήκοοι μαθητές δέν ἄντεξαν τῇ θεωρίᾳ τοῦ φωτός καί ἔπεσαν στή γῆ, μὴ μπορώντας νά ἀντικρύσουν τή δόξα τοῦ Θεοῦ**». Καί συμπληρώνει ὁ **Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος**: «**Στό ὄρος Θαβώρ ἔχουμε καί ὄραση καί ἀκοή, καί αὐτό γιὰτι κατὰ τήν ἀποκάλυψη καί θεωρία τοῦ Θεοῦ, ὅλες οἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου γίνονται μία αἴσθηση, ἐνοποιοῦνται. Τήν ὥρα τῆς θεοπτίας ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι διεσπασμένος γιὰτι ἡ διάσπαση εἶναι ἀπόρροια τῆς ἁμαρτίας**».

Κατά τόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Ἀγιορείτη, «**ἡ ὄραση εἶναι ἀξιοπιστότερη τῆς ἀκοῆς**. Πρῶτα ἀκούει κανεῖς κάτι καί μετὰ προχωρεῖ στήν ὄρασή του. Ἐδῶ, ὅμως, συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Οἱ μαθητές εἶδαν τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί στή συνέχεια ἀκολούθησε καί ἡ ἐπιβεβαίωση διὰ τῆς ἀκοῆς». Ὅταν τέλειωσαν ὅλα αὐτά, ὁ **Ἰησοῦς** παρήγγειλε στοὺς Μαθητές του νά μήν κάνουν **γνωστά αὐτά πού ἔζησαν, εἶδαν καί βίωσαν, παρά μόνο ὅταν ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἀναστηθεῖ ἀπὸ τοὺς νεκρούς**. Καί λέγει ὁ Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης: «**Ὁ Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος πού θὰ βρίσκεται στό μέσο τῶν θεουμένων, οἱ ὅποιοι θὰ εὐφραίνονται ἀπὸ τήν παρουσία καί τή δόξα τοῦ Θεοῦ, κατὰ διάφορους βαθμούς**». Σύστοιχο αὐτό τοῦ βιβλικοῦ «**ἄλλη ἡ δόξα ἡλίου, ἄλλη ἡ δόξα σελήνης, ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ**» (Α΄ Κορ. 15, 41).

Μέ τή Θεία Μεταμόρφωση οἱ Μαθητές μπόρεσαν νά κατανοήσουν ὅτι τό Πάθος, πού θὰ ἀκολουθοῦσε, ἦταν ἐκούσιο, ὑπὲρ τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου.

Στηρίζονται δηλαδή προκαταβολικά. Ἡ φανέρωση τῆς δόξας τοῦ Κυρίου κατά τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεώς Του ἀποτελεῖ τήν ἐρμηνεία τοῦ Πάθους Του. Ὁ Κύριος μέ τό Πάθος Του διακόνησε τό Μυστήριον τῆς σωτηρίας. Τό γεγονός τῆς **Μεταμορφώσεως προηγεῖται χρονικῶς τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου ὡς προετοιμασία τοῦ γεγονότος τῆς θυσίας Του.** «*Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ Σου καὶ τοῦ Πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν...*» ἀναφέρει ὁ ὑμνωδός. Ὡστόσο, ἡ ἐορτολογικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας καθόρισε τήν ἐορτὴ τὴν **6ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου**, συνδυάζοντάς την πάλι μέ τό Πάθος καὶ τοποθετώντας τὴν **σαράντα ἡμέρες** πρὸ τοῦ Πάθους Του. Ἡ ἐορτὴ τῆς **Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 14ην Σεπτεμβρίου**, ἐπέχει θέσιν **Μεγάλης Παρασκευῆς**, γι' αὐτό καὶ ὀρίζεται **αὐστηρὴ νηστεία.**

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως συνιστᾷ «δωρεά» τοῦ Κυρίου σέ ὅλους μας. Εἶναι δωρεά, γιατί μᾶς ἐνισχύει στὴν πορεία μας. Ἐκεῖνος πού σαρκώθηκε καὶ ἐγίνε ὁμοῖος μέ μᾶς εἶναι Θεός Παντοδύναμος, Φωτεινός, Ἐλκυστικός, Μέγας Οἰκοδεσπότης Ἀθανάτου Τραπεζῆς. Προφανῶς **δέν ἀποδεχόμεστε ὅλοι ὅμοια τό λυτρωτικὸ κάλεσμά Του.** Αὐτό ἐκφράζει ὁ ἱερός ὑμνωδός μέ τὴ φράση **«καθὼς ἡδύναντο».** Οἱ Μαθητές δέν ἦσαν ὅλοι ἔτοιμοι καὶ μονάχα τρεῖς ἔλαβαν ἐμπειρία τοῦ θαύματος. Ἡ προσέγγιση γίνεται ἀνάλογα μέ τίς πνευματικὲς δυνάμεις τοῦ καθενός. Σύμφωνα μέ τὸν Ἅγιον Γρηγόριο, τὸν Παλαμᾶ, οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβαν πείρα τοῦ **Ἀκτίστου Φωτός**, δηλαδή μιᾶς ἀπὸ τίς Ἀκτιστεῖς Ἐνέργειες τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος. Ὡς ἀγωνιστοῦμε μέ προσευχή, ἀγάπη, ταπείνωση καὶ ἐλπίδα, νά γίνουμε **«δυνάμενοι»** καὶ ἐμεῖς, ὅπως ἐγιναν καὶ πολλοὶ ἅγιοι τοῦ καιροῦ μας εἴτε στὸν Ἄθωνα, εἴτε στό Σινᾶ, εἴτε ἀκόμη καὶ στό κέντρο τῶν Ἀθηνῶν! Ὁ Κύριος καλεῖ ὅλους. Σέ μᾶς ἐναπόκειται ἡ ἀποδοχὴ καὶ ἡ ἀξιοποίηση τῆς ὑψηλῆς κλήσης.

Χρόνια πολλά καὶ εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Νικαίας Ἀλέξιος